

**הנסיך, הנסיכה ועניי הממלכה
עיבוד למחזה אביטל קורמן כרמון
על פי "בן המלך והעני" מאת מארק טווין**

הערות

- לפניך הצצה לשניים עד שלושה, עמודים ראשונים של הטקסט הכתוב, במידת הצורך וברצונך לקבל את הטקסט השלם, יש ליצור קשר עם המחברת.
- המחזה מיועד בגרסה הנוכחית ל- 17 משתתפים
- המחזה מונה בגרסה הנוכחית 37 עמודים
- ניתן לקצר את המחזה באופן משמעותי
- המחזה נכתב לביצוע על הבמה של תלמידי כיתות ה' - ו' של במה צעירה לתיאטרון. אבל ניתן לשנות את סגנון הכתיבה ולייעד אותו לקבוצת גיל צעירה או בוגרת יותר
- במידת הצורך ניתן לערוך את המחזה, להשמיט דמויות או להוסיף דמויות.

תקציר

סיפורו הנפלא של מארק טווין עובד להצגה מקסימה הכוללת משתתפים רבים, (יש במחזה דמויות רבות אך ניתן לקצר אותו, ריבוי הטקסט נובע מהצורך לתת לילדים ביטוי על הבמה) האגדה הידועה של בן המלך העני אשר מתחלף עם הנסיך שכל כך דומה לו הפכה בגרסה הנוכחית לנסיך ונסיכה שמתחלפים עם התאומים העניים בממלכה. ויש בסיפור גם מוסר השכל - האם הבגד מגדיר את האדם? הפנטזיה של כל אחד ואחת מאתנו להפוך לנסיך או נסיכה ולו רק ליום אחד בלבד. זוהי אגדה מלאה בקסם, הומור וחוכמה

**הנסיך, הנסיכה ועניי הממלכה
עיבוד למחזה אביטל קורמן כרמון
על פי "בן המלך והעני" מאת מארק טווין**

קריאה נעימה

הדמויות לפי סדר הופעתם במחזה

1. הקבצן משורר
2. הקבצן משנורר
3. חתולת רחוב שחורה
4. חתולת רחוב לבנה
5. שומר הארמון א'
6. שומר הארמון ב'
7. הומלסית מגדת העתידות
8. תום העני
9. תמי הענייה
10. צ'ארלי העני
11. בטי הענייה
12. ננסי הענייה
13. הנסיך
14. הנסיכה
15. היועץ האישי של הנסיך והנסיכה
16. בת הדודה של הנסיך והנסיכה
17. ליצנית הממלכה

Q 1 מוסיקת פתיחה - אגדה

על הבמה - שער ארמון - שני שומרים אהבלים - עומדים בלי לזוז. בימין במה - תום, הילד העני, לבוש קרעים יישן על ספסל. בשמאל במה - קופסא מקרטון ובתוכה שני הקבצנים מספרי הסיפור. הקבצנים מתעוררים משינה. החתולות יושבות לידם.

חתולה שחורה:

מיאו, השמש כבר באמצע השמיים,

חתולה לבנה:

ו- מיאו, עוד מעט כבר צהריים!

חתולה שחורה:

ואני עוד לא אכלתי כלום! מיאו קבצנים מוכרחים להזיז ת'עניינים!

חתולה לבנה:

אני מיאו כבר מאוד צמאה,

חתולה שחורה:

ואני מיאו רעבה, גם לליטוף ואהבה.

חתולה לבנה:

עוד לא אכלתי כלום! מיאו קבצנים מוכרחים להזיז ת'עניינים!

חתולה שחורה:

אם אתגנב אל המטבח של הארמון אפשר למצוא המון... מיאו, שאריות ביצים או ארוחת דגים,

חתולה לבנה:

אפשר למצוא שם פשטידה בשבוע שעבר מצאתי שם קופסת גלידה... מיאו זה היה טעים, זה לא להאמין.

חתולה שחורה:

זה לא סתם פח, מיאו מלוכלך, זה פח ממש מוצלח,

חתולה לבנה:

זה מיאו פח של הנסיך והנסיכה

שתי החתולות ביחד:

זה מיאו פח הממלכה!!!

שני הקבצנים ביחד:

ש-ק-ט מיאו!!!

הקבצן משורר:

מיאו תסתלקי מכאן עכשיו!

הקבצן שנורר:

לפני ש- מיאו נמשוך לך בזנב! (הקבצנים צוחקים)

שתי החתולות ביחד:

(עונה להם בכעס) מיאו!!! (ומסתלקת)

הקבצן משורר:

מה עניינים אח שלי הקבצן שנורר, אני רואה שאתה עסוק... עם הבקבוק...

הקבצן שנורר:

הכל טוב אח שלי הקבצן משורר! אני דווקא לא כל כך עסוק... רוצה שלוק?!

הקבצן משורר:

לא! תודה שנורר! שלוק מהבקבוק זה מביא שיהוק, עזוב אותך, תביא חיבוק!

הקבצן שנורר:

לא! תודה משורר! אבל חיבוק... עושה לי גיהוק...

הקבצן משורר:

גם זה נימוק!

חתולה שחורה:

(חוזרת) מיאו! ואני תפסתי לי לארוחת הבוקר ג'וק! אחר כך אתגנב בצעדים קלים ואחלוף בשקט על פניהם של השומרים,

חתולה לבנה:

משם בזהירות אל הארמון ישר אל המטבח, ו- מיאו אחטט בתוך הפח.

שני הקבצנים ביחד:

עוד פעם מיאו!!!

הקבצן שנורר:

אולי במקום ה- מיאו תנבחי (נובח עליה) הב! הב!

הקבצן משורר:

לפני ש- מיאו אני אמשוך לך בזנב! (שני הקבצנים צוחקים שוב)

שתי החתולות ביחד:

(עונה להם בכעס) מיאו!!! (ומסתלקת)

הקבצן שנורר:

טוב ילה משורר, אני חוזר לישון, תעיר אותי בסוף היום! (כמעט חוזר לישון)

הקבצן משורר:

חבל שנורר אחי, תפסיד את הסיפור העממי על בן המלך והעני...

הקבצן שנורר:

(קופץ) רגע, רגע, רגע, ומה עם הנסיכה?!

הקבצן משורר:

אוי אתה צודק! סליחה! בסיפור שלנו יש גם נסיך וגם נסיכה.

הקבצן שנורר:

ואל תשכח את עניי הממלכה!

חתולה שחורה:

מיאו!!! בקיצור, זה שמו של הסיפור...

שתי החתולות ביחד:

"הנסיך, הנסיכה ועניי הממלכה"